

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **A. B., rod. K., nar. X., L.**, zast. JUDr. D. D., advokátkou, H., N. proti odporcovi **Ing. J. C.,V.**, správca konkurznej podstaty úpadcu E., spol. s r. o. v likvidácii, A., IČO: X., **o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty**, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. októbra 2010, č. k. 13 Cbi 31/2003-144 v znení opravného uznesenia zo dňa 27. októbra 2011, č. k. 13Cbi 31/2003-169, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. októbra 2010, č. k. 13 Cbi 31/2003-144 v znení opravného uznesenia zo dňa 27. októbra 2011, č. k. 13Cbi 31/2003-169 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia Krajský súd v Bratislave. určil, že nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v k. ú. L., zapísané na LV č. X., ako parc. č. 224/4 – zast. plocha s bytovkou s. č. 369, o výmere 79 m² a parc. č. 233/71 – zast. plocha o výmere 590 m² nepatria do konkurznej podstaty úpadcu E., spol. s r. o. v likvidácii, A., IČO: X., v konkurznom konaní, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. Z-2-1 K 104/1996, odporcovi uložil vylúčiť nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. L., zapísané na LV č. X., ako parc. č. 224/4 – zast. plocha s bytovkou s. č. 369, o výmere 79 m² a parc. č. 233/71 – zast. plocha o výmere 590 m² zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu E., spol. s r. o. v likvidácii, A., IČO X., v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. Z-2-1 K 104/1996 a zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, predstavujúcu zaplatené súdne poplatky vo výške 252,27 € (7 600,-- Sk) na účet právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia

uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 26. 03. 2003, domáhal vylúčenia nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území L., zapísaných na LV č. X., špecifikovaných na č. 1. 3 návrhu, z konkurznej podstaty úpadcu E., spol. s r. o. v likvidácii, A. V návrhu uviedol, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu a prísluších zastavaných pozemkov č. 4K 733200 zo dňa 06. 11. 2000, ktorá nadobudla účinnosť na základe rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva č. V 4644/2000. Úpadca sa stal vlastníkom bývalého Š., š. p., A., na základe kúpnej zmluvy č. KZ 1810/1997 zo dňa 30. 01. 1997, uzatvorenej v súlade so zákonom č. 92/1991 Zb., ktoré uvedené nehnuteľnosti neboli predmetom kúpy podľa vyššie citovanej zmluvy a nenachádzali sa ani v špecifikácii privatizovaných nehnuteľností, a preto podľa navrhovateľa správca nemal tieto nehnuteľnosti zaradiť do konkurznej podstaty. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, zapísaným do konkurznej podstaty osvedčil listom vlastníctva č. X. pre k. ú. L. a je preto osobou dotknutou a k podaniu návrhu oprávnenou. Z článku VII bod 4 zmluvy o predaji podniku č. 1810/1997, na ktorú odporca v konaní poukázal, súd prvého stupňa zistil, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam prechádza na kupujúceho vkladom do katastra nehnuteľností, čo je v súlade s § 19 ods. 3 zák. č. 92/1991 Zb., na základe čoho súd prvého stupňa dospel k záveru, že keďže k vkladu do katastra nehnuteľností v prospech úpadcu v zmysle tejto zmluvy nedošlo, nie je možné konštatovať, že uvedenou zmluvou úpadca nadobudol vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, a preto neboli do konkurznej podstaty úpadcu zaradené oprávnené. Súd prvého stupňa mal tak preukázané, že v prejednávanej veci sú splnené všetky predpoklady pre to, aby súd mohol vylučovacej žalobe vyhovieť.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p. V odvolaní uviedol, že S. už 07. 08. 2002 podal žalobu o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 43 Cbi 131/2002, ktoré konanie nie je právoplatne skončené a jeho predmetom sú aj nehnuteľnosti v k. ú. L. Napriek tomu, že nehnuteľnosti sú zahrnuté v konkurznej podstate, S. počas ním vyvolaného súdneho sporu, predal majetok, ktorý je súčasne predmetom žalôb na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 43Cbi/131/2002, aj sp. zn. 13 Cbi/31/2003, čím nekonal v súlade s dobrými mravmi, ktorý právny úkon s poukazom na ust. § 3 ods. 1 a § 39 OZ nemožno považovať za všeobecne akceptovateľný. Odvolateľ poukázal na zmluvu o predaji podniku č. 1810/1997 z 30. 10. 1997, ktorou FNM SR, ako predávajúci-vlastník, úpadcovi odovzdal vlastnícke práva

k veciam, ktoré slúžili, alebo na svoj vzhľad, na svoju povahu mali slúžiť prevádzkovaniu Š. A., štátny podnik, A., podľa evidenčného stavu majetku štátu, a to podľa stavu, ktorý je zachytený v evidencii uvedeného podniku ku dňu účinnosti zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú prílohy č. 1 až 34 podľa čl. IX. bod 13. Odvolateľ uviedol, že rozhodnutím FNM SR č. 704/1996 bol schválený privatizačný projekt, pričom žiaden majetok nebol vyčlenený z privatizácie v súlade so zák. č. 92/1991 Zb. v neskoršom znení. FNM SR v evidencii ku dňu účinnosti zmluvy o predaji podniku v účtovníctve viedol a odovzdal právnomu predchodcovi úpadcu byty v obci L. Podľa prehlásení S. v zmluve (ako neoddeliteľná súčasť zmluvy), prevzal len presne určený majetok na vyriešenie reštitúcií, ale S. neprevzal byt, či rodinný dom na vysporiadanie podľa zák. č. 182/1993 Z. z. o bytoch a nebytových priestorov. Navrhovateľ odkúpil predmet sporu (rodinný dom s pozemkami) od S., hoci vlastníkom majetku štátu sa stal FNM SR, a teda navrhovateľ sa nemôže úspešne domáhať vylúčenia veci, v ktorom smere odporca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo V 91/2004. Podľa odvolateľa v zmysle rozhodnutia Prezídia FNM SR č. 704/1996, rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva SR Bratislava č. 373/1997–420, Výstupného formulára F.1 (B)/1, ako aj ďalších príloh zmluvy súd mal jednoznačne dospieť k vyriešeniu predbežnej otázky, že s poukazom na plénum ÚS SR č. 1/99: „Fond národného majetku je jediným subjektom, ktorý sa podľa zákona stal vlastníkom majetku pôvodne patriaceho štátu“. Navrhovateľ mal uzavrieť nájomnú zmluvu so štátom – v správe Š. A., š. p., ako právnym predchodcom úpadcu, ktorého v súlade so zákonom žiadal o predaj domu. Podľa odvolateľa je jednoznačne preukázané, že navrhovateľ nesplnil zákonnú povinnosť voči S., nakoľko tento nepožiadaval v zákonnej lehote, a teda vkladom rodinného domu (bytovky) podľa zák. č. 182/1993 Z. z. bol porušený zákon. Odvolateľ je toho názoru, že vlastníkom zo zmluvy a v súlade so zák. č. 92/1991 Zb. sa stal úpadca a zápis v evidencii nehnuteľností bol vykonaný svojvoľným, nezákonným konaním S. S. požiadaval správu katastra o vykonanie zápisu do evidencie nehnuteľností s odvolaním sa na ust. zák. č. 229/1991 Zb., ust. zák. č. 330/1991 Zb., ktorý zápis kataster dôsledne neskúmal. Podľa odvolateľa súd nesprávne vyhodnotil účinky vkladu do katastra nehnuteľností, keď mal za to, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam prechádza vkladom do katastra nehnuteľností, čo je v rozpore s ust. § 19 ods. 3 zák. č. 92/1991 Zb., podľa ktorého „vlastnícke právo k veciam z privatizovaného majetku prechádza na nadobúdateľa dňom dojednanej účinnosti zmluvy, alebo pri vklade dňom vzniku obchodnej spoločnosti“. Súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že predmetné veci úpadca nadobudol zmluvou o predaji podniku štátu, ktorá podľa textu zmluvy sa stala platnou dňa 30. 01. 1997, a to podpisom zmluvných strán a účinnou dňa

01. 02. 1997 v súlade s dohodou zmluvných strán, uvedenou v článku IX. zmluvy. Zmluva jednoznačne určuje predmet zmluvy, a to v čl. I. bod 3, podľa ktorého majetok podniku podľa tejto zmluvy sa rozumie majetok definovaný v § 2 zákona. Podľa odvolateľa sa súd nevysporiadal ani so skutočnosťou, kedy, na základe akého úkonu navrhovateľ nadobudol vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré vlastníctvo osvedčil predložením LV č. X. k. ú. L., aj sa nevysporiadal so skutočnosťou, že účinky vkladu je treba posudzovať podľa § 133 ods. 2 OZ, t. j. účinky vkladu spočívajú vo vecno právnych následkoch zmluvy a nie v obligačno právnych následkoch zmluvy. Podľa odvolateľa, keď prejav vôle smeroval k prevodu všetkého majetku definovaného v § 2 zák. č. 91/1991 Zb. a zahrnuté nehnuteľnosti takýto majetok tvorili, všetky prevody tohto majetku po platnosti a účinnosti zmluvy o kúpe podniku akýmkoľvek iným subjektom ako úpadcom, musia byť neplatné, nakoľko boli vykonané nevlastníkom vecí. Platnosťou a účinnosťou zmluvy o predaji podniku zanikli všetky práva tretích subjektov k veciam, tvoriacim predmet zmluvy, t. j. aj práva S., ako správcu časti majetku tvoriaceho predmet zmluvy o kúpe podniku. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že S. nemohol uzatvoriť žiadne právne úkony, lebo S. už nebola vlastníkom predmetných nehnuteľností, navrhovateľ z toho dôvodu nemohol nadobudnúť vlastníctvo k veciam na základe neplatného právneho úkonu, a správca nehnuteľností do konkurznej podstaty zahrnul oprávnené. Ku dňu vyhlásenia konkurzu navrhovateľ nebol vlastníkom sporných nehnuteľností, vlastníkom bol štát, v správe Š. A., potom FNM SR a zmluvou úpadca. Súd sa vysporiadal len s tvrdením navrhovateľa, bez zistenia si skutkového stavu z rozhodnutia o privatizácii, zo zmluvy s prílohami, so záväzkov S. a bez stanoviska FNM SR ako predávajúceho a tiež bez zohľadnenia konkurzného konania. Súd pri hodnotení vlastníctva navrhovateľa na LV č. X. nevzal do úvahy tú skutočnosť, že konania, začaté po vyhlásení konkurzu, sú zo zákona prerušené a úkony a zmeny, vykonané po vyhlásení konkurzu aj v evidencii nehnuteľností, sú voči veriteľom neúčinné. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo svojom stanovisku k odvolaniu uviedol, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny a navrhuje ho potvrdiť. Ku skutočnostiam, uvádzaným v odvolaní, poukázal na ust. § 37, § 588, ako i ust. § 47 Obč. zák. a § 19 ods. 3 zák. č. 92/1991 Zb., z ktorých uvedených ustanovení vyplýva, že i v Zmluve o predaji podniku č. 1810/1997, prípadne v špecifikácii privatizovaného majetku, ktorá bola prílohou tejto zmluvy, by museli byť sporné nehnuteľnosti presne špecifikované, ako stavba s príslušným súpisným

číslom, ktorá je postavená na príslušnej parcele a pozemky s uvedením príslušných parcelných čísiel, ktoré sa nachádzajú v príslušnom katastrálnom území. V špecifikácii privatizovaného majetku je evidovaná aj predmetná nehnuteľnosť, ako byty L. 2 i. č. 288900, z čoho nie je vôbec zrejmé, o aké nehnuteľnosti ide, a preto zmluva o predaji podniku je v tejto časti neurčitá, neplatná a nie je vkladu schopnou listinou. V tejto súvislosti poukázal i na ust. § 119 ods. 2 Obč. zák., v zmysle ktorého sú pozemky a stavby samostatnými nehnuteľnosťami, a teda musia byť v zmluve vymedzené konkrétne a samostatne. Navrhovateľ má za to, že sporné nehnuteľnosti neboli predmetom Zmluvy o predaji podniku č. 1810/1997, a teda úpadca E., spol. s r. o. v likvidácii, A., sa nikdy nestal ich vlastníkom. Tieto tvrdenia dokazuje i list FNM SR zo dňa 10. 06. 1999, ako i oznámenie OÚ Nitra – katastrálny odbor zo dňa 06. 11. 1997. Z uvedených dôvodov nie je možné, aby v zmysle § 2 zák. č. 91/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, prešiel všetok majetok na úpadcu, ktoré ustanovenie nie je univerzálnym zákonom ustanovením, ktoré by ozdravovalo právne úkony, ktoré sú v rozpore s ďalšími ustanoveniami cit. zák. Odporca zaradil sporné nehnuteľnosti do konkurznej podstaty úpadcu, i keď mu nepatriли v deň vyhlásenia konkurzu. Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený 30. 10. 1998, v ktorom čase bol založený list vlastníctva č. X., pre k. ú. L., na bytovku s. č. 443, postavenú na parc. č. 224/3 v prospech vlastníka SR-S. B., v celosti, a to na základe zák. č. 229/1991 Zb. o pôde, v zmysle jeho ust. § 17 zákona a z dôvodu, že E., spol. s r. o., sa nestal vlastníkom sporných nehnuteľností na základe Zmluvy o predaji podniku. Navrhovateľ nesúhlasí ani s tvrdením odporcu, že zo strany navrhovateľa a S. došlo k porušeniu zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Navrhovateľ považuje uzavretú zmluvu o prevode bytu za platnú z dôvodu, že navrhovateľ o odkúpenie bytu požiadal Š. A., š. p., dňa 09. 08. 1993, pred novelizáciou zák. č. 182/1993 Z. z., ktorý bol zmenený zák. č. 151/1995 Z. z. Tým navrhovateľ splnil zákonnú podmienku k odpredaju bytu v rodinnom dome. Do účinnosti novely, t. j. do 01. 08. 1995 nemohol navrhovateľ o odpredaj požiadať S., pretože v tom čase nebol ešte založený list vlastníctva na SR S. Z tohto dôvodu navrhovateľ opätovne požiadal o odpredaj bytu S. až dňa 06. 04. 1999, ktorá skutočnosť nemá za následok zánik práva navrhovateľa na odkúpenie bytu, uplatneného listom zo dňa 09. 08. 1993. Podľa navrhovateľa vlastníkom sporných nehnuteľností, či už v r.1993 alebo 1999 bola vždy Slovenská republika a správcom bol v r.1993 Š. A., š. p. a následne bol správcom S., z ktorého dôvodu má za to, že došlo iba k prechodu práv a povinností zo Š. A., š. p., na S. Pokiaľ by odvolací súd dospel k záveru, že Zmluva o prevode bytu je neplatná, v tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na ust. § 3 ods. Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občiansko-právnych

vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi navrhovateľ v danom prípade vidí v okolnostiach celého prípadu, najmä v súvislosti so zapísaným vlastníckym právom na vlastníka S. SR, z ktorého dôvodu Zmluvu o prevode vlastníctva bytu mohol uzavrieť len s tým, kto bol zapísaný na liste vlastníctva, a na ktorého vlastníctvo v tom čase sa hľadelo ako na hodnoverný údaj. Navrhovateľ vlastnícke právo nadobudol navyše v dobrej viere, a preto byt, ktorý bol bez ústredného kúrenia a vodovodu, zrekonštruoval, vybudoval vlastnú plynovú i vodovodnú prípojku, kúrenie a vodovod. Na záver navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3 Obo 139/2007 z 24. 07. 2008 a č. 1 ObdoV/73/2008, vydané v konaní, kde predmet sporu je totožný, v ktorom konaní súd žalobe o vylúčenie veci z konkurznej podstaty vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1, 2 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sú dané dôvody na jeho zrušenie.

Predmetným návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáha voči odporcovi vylúčenia nehnuteľností, špecifikovaných v návrhu z konkurznej podstaty úpadcu E., spol. s r. o. v likvidácii, A.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrhu vyhovel a sporné nehnuteľnosti z konkurznej podstaty uvedeného úpadcu vylúčil, keď zo zmluvy o predaji podniku č. 1810/1997 zistil, že k prechodu vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam jeho vkladom do katastra nehnuteľností na úpadcu nedošlo, z ktorej skutočnosti vyvodil, že úpadca zmluvou nenadobudol vlastníctvo predmetných nehnuteľností, a preto do konkurznej podstaty úpadcu neboli zaradené oprávnene.

Proti rozsudku odporca namieta, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol bez zistenia skutkového stavu z rozhodnutia o privatizácii, privatizačného projektu, zmluvy o predaji podniku a jej príloh, zo záväzkov S. a bez stanoviska FNM SR a tiež zohľadnenia konkurzného konania, v dôsledku ktorého neúplne zisteného skutkového stavu dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že predmetné nehnuteľnosti v čase vyhlásenia konkurzu nepatrili úpadcovi.

Za odňatie možnosti konať pred súdom sa považuje taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. O uvedenú procesnú vadu ide aj vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 122 ods. 1 O. s. p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Podľa § 123 O. s. p. účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Podľa § 125 O. s. p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť skutkový stav vecí, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, obhliadka a výsluch účastníkov.

Podľa § 129 ods.1 O. s. p. dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaduje pojednávanie.

Podľa § 129 ods. 2 O. s. p. predseda senátu alebo samosudca môže uložiť tomu, kto má listinu potrebnú na dôkaz, aby ju predložil, alebo ju obstará sám od iného súdu, orgánu alebo právnickej osoby.

Z obsahu spisu vyplýva, že listinný dôkaz, zmluva o predaji podniku č. 1810/1997, ktorú ako jeden z dôkazov na svoju obranu označil odporca, a na zisteniach z ktorej založil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa, nebol vykonaný ako spôsobom, ktorý pre tento dôkaz predpokladá právny predpis, ale nemá ani oporu v predložennom spisovom materiáli, pretože sa v ňom nenachádza.

Týmto postupom súd prvého stupňa odporcovi uprel právo na spravodlivý proces, keď mu neumožnil sa k vykonanému dôkazu vyjadriť a odňal mu tak možnosť konať pred súdom.

Podľa § 97 ods. 1 O. s. p. odporca môže za konania uplatniť svoje práva voči navrhovateľovi vzájomným návrhom.

Podľa § 97 ods. 2 O. s. p. vzájomný návrh môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak by tu neboli podmienky na spojenie vecí.

Podľa § 97 ods. 3 O. s. p. na vzájomný návrh sa primerane použijú ustanovenia o návrhu na začatie konania, jeho zmene a späťvzatí.

Z obsahu spisu najvyšší súd tiež zistil, že podaním z 23. 09. 2003 (na č. 1. 13 spisu) odporca uplatnil vzájomný návrh, ktorým požadoval, aby súd okrem vyslovenia, že vo vzájomnom návrhu špecifikované nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty a správca ich speňažuje v súlade s opatrením súdu, súčasne rozhodol, že právne úkony, uskutočnené s majetkom úpadcu evidovaným pre katastrálne územie L., pôvodne na Pk. vl. č. 1 teraz na LV č. X. a na LV č. X. sú voči veriteľom neúčinné.

Súd prvého stupňa o tomto podanom vzájomnom návrhu odporcu nerozhodol, čím mu uprel právo na spravodlivý proces a odňal možnosť konať pred súdom.

S prihliadnutím k týmto vadám konania Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne o trovách celého konania.

Podľa § 226 O. s. p. je pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. novembra 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová